

[Socialministeren.]

enkelte ansøger på det tidligst mulige tidspunkt.

Det må samtidig understreges som en meget vigtig bestanddel i forslaget, at decentraliseringen af afgørelserne gør det muligt og naturligt at inddrage ansøgeren selv, hans læge, opholdskommunen m. fl. i sagens forberedelse og behandling i langt højere grad, end det hidtil har været tilfældet.

Det bemærkes, at der ikke ved lovforslaget er tilsigtet nogen ændring af den praksis for tildeling af invalidepension, som invalideforsikringsretten følger. Det er således også forudsat, at invalideforsikringsretten i en overgangsperiode vejleder om denne praksis, bl. a. gennem konsulentvirksomhed og gennem udarbejdelse af cirkulærer.

Ved forslaget skabes der lovhjemmel for genoptagelse af sager om pension. Dette er en lovfæstelse af invalideforsikringsrettens mangeårige praksis, idet retten i et betydeligt antal sager i forbindelse med pensions-tilkendelsen har fastsat en dato for sagens genoptagelse til kontrol.

Det har været overvejet at gennemføre en regel, hvorefter alle invalidepensionstilkendelser skulle optages til kontrol, f. eks. efter 5 års forløb. En sådan ordning vil imidlertid stille så betydelige krav til administrationen, at det må foretrækkes at videreføre den hidtidige genoptagelsespraksis. Hvis yderligere kontrol findes påkrævet, vil det herefter kunne ske gennem administrativt fastsatte retningslinier.

Efter forslaget afvikles invalideforsikringsretten og førtidspensionsudvalget efter en overgangsperiode, og de til disse institutioner knyttede stillinger kan nedlægges, ligesom driftsudgifterne bortfalder. På kortere sigt må kommunernes personalebehov antages at øges tilsvarende, og mindredrifterne for staten må skønnes modsvaret af merudgifter af omtrent tilsvarende størrelse for kommunerne. På længere sigt må disse merudgifter efterhånden som decentraliseringen fordele slår igennem, forventes at kunne reduceres noget.

Endvidere foreslås invalideforsikringsfonden ophævet. Dette forslag har baggrund i bistandslovens gennemførelse, idet den hjælp — bortset fra invalidepensionen — der i dag finansieres af fondens midler, fra 1. april 1976 kan ydes efter bistandsloven og finan-

sieres efter dennes regler. Fondens opgaver i forbindelse med invalidepension foreslås overført til sikringsstyrelsen.

Fondens ophævelse vil betyde, at et antal stillinger under socialstyrelsen kan nedlægges, men der må forventes et tilsvarende øget personalebehov for kommunerne.

Det bemærkes, at den centrale administration vedrørende invalidepension herefter er samlet i sikringsstyrelsen, der skal varetage opgaver af statistisk, budgetmæssig, planlægningsmæssig og vejledende karakter.

Herudover foreslås en række andre ændringer i konsekvens af bistandslovens vedtagelse, hvoraf jeg skal nævne, at bestemmelserne i enkepensionslovens kapitel II om hjælp til enker i særlige tilfælde ophæves som overflødige, idet også enker vil blive omfattet af bistandslovens regler om hjælp.

Endelig foreslås — delvis i konsekvens af bistandsloven — ændringer i bestemmelserne om det rådighedsbeløb, hvoraf kommunerne kan yde personlige tillæg, samt foranstaltninger efter omsorgsloven.

Udgifterne til omsorgsforanstaltninger skal fra 1. april 1976 afholdes efter bistandsloven, og rådighedsbeløbet skal derfor deles. Samtidig foreslås det imidlertid, at den nuværende sammenkædning med grundbeløbet ophæves, således at der for fremtiden skal anvendes et pristalsreguleret basisbeløb pr. pensionist i kommunen.

Jeg skal i denne forbindelse tilføje, at regeringen har til hensigt at foreslå rådighedsbeløbet forhøjet, såfremt det forslag, der for tiden behandles i folketinget om ændring i sygesikringsloven vedrørende ophævelse af tilskud til briller, vedtages, idet der herved påføres kommunerne yderligere udgifter til personlige tillæg til briller til pensionister. Regeringen vil ligeledes overveje, hvorvidt det af regeringen bebudede forslag om pensionernes fritagelse for beskatning bør få konsekvenser for rådighedsbeløbets størrelse.

Idet jeg i øvrigt skal henvise til bemærkningerne til de tre lovforslag, skal jeg anbefale forslagene til folketingets velvillige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Glistrup)
(FP):

Jeg tillader mig herved at fremsætte forslag til lov om beskatning af agio, idet jeg

[Glistrup.]

vedrørende motiveringen for fremsættelsen skal henvises til bemærkningerne til lovforslaget.

Den første sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om oplysnings- og salgspålagt vedrørende kulbrinter.

(Lovforslag nr. 130. Fremsat 10/3 75. Første behandling 3/4 75. Betænkning 22/4 75).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Sigsgaard (VS):

Som det fremgik af de bemærkninger, der fra VS' side blev gjort ved første behandling af dette lovforslag, kan vi tilslutte os de synspunkter, som nu er indeholdt i de to mindretalsudtalelser — det ene fra SFs side og det andet fra DKPs side. Der er jo ikke den helt store forskel på de to mindretal, men der har åbenbart skullet være to mindretal.

Vi gjorde ved første behandling opmærksom på, at IEA, som det her jo drejer sig om, er vendt imod u-landene, og at en vedtagelse af det lovforslag, som er til behandling her, må betragtes som og af VS betragtes som en uvenlig handling over for udviklingslandene, over for den tredje verden. Vi har masser af tilkendegivelser fra den tredje verdens side om, at de også betragter dannelsen af IEA som en uvenlig handling, en handling, der er vendt imod deres interesser. Man tror i folketinget, at den internationale energiassociation kan give en større uafhængighed for landet, og man har fremstillet det, som om Danmark alene var afhængig af producentlandene, af olielandene. Men hvad er sandheden i det her? Sandheden er, at med vedtagelsen af forslaget her med tilslutningen til IEA, som jo for længst er realiseret, hvormed man legitimerer den til-

slutning, der for længst i praksis har fundet sted, bliver vi langt mere afhængige af de store olieselskaber og andre monopoler, end vi tidligere har været — og også tidligere har afhængigheden jo været stor. Jeg behøver blot at minde om situationen omkring det, man kaldte oliekrisen for halvandet års tid siden, da selskaberne f.eks. fik tilladelse til at forhøje prisen på de olieprodukter, som de havde på lager, og som var indkøbt til en lav pris, svarende til de meget store pristigninger, der inden for en kort periode fandt sted, og hvor formanden for monopolrådet, professor von Eyben, da han blev spurgt om monopolrådets stilling i den sag, svarede, at man fra monopolrådets side ikke turde andet af hensyn til Danmarks forsyning med olieprodukter end at tillade den forhøjelse af lagerpriserne.

Jeg synes næsten ikke, at man kan forlange en mere direkte tilkendegivelse af, at vi er stærkt afhængige af disse selskaber. Det har folketingets flertal aldrig nogen sinde ønsket at gøre noget som helst ved. Det er muligt, at der er medlemmer af tinget, der tror, at med vedtagelsen af det forslag, der nu ligger på bordet, opnår man en større uafhængighed. De tror fejl.

Med medlemskabet af IEA giver man sig bl.a. ind under mindsteprisordninger for olie — det har aviserne skrevet en del om i den senere tid, men nogen egentlig debat har der ikke fundet sted her i landet. Disse mindsteprisordninger er ønsket først og fremmest af USA for at gøre f.eks. Alaskas olie og skiferolien, som USA har en masse af, rentabel og for at sikre profit af de investeringer, der er foretaget i atomkraften.

Og det er jo først og fremmest USA-monopoler, der har investeret i atomkraften. Det er disse store selskabers investeringer, der skal gøres rentable gennem mindsteprisordningerne, som Danmark nu skal tilslutte sig, som IEA-landene skal tilslutte sig.

Her tror jeg man skal være opmærksom på — det tales der ikke om her i folketinget — at oliekrisen også var USAs krig imod Vesteuropa. Europa havde jo i årevis nydt godt af billig olie i forhold til USA. USAs olie var gennemgående dobbelt så dyr som den olie, Vesteuropa brugte. Det er klart, at det forhold har styrket Vesteuropas økonomi igennem årene samtidig med, at det har svækket USAs økonomi.